

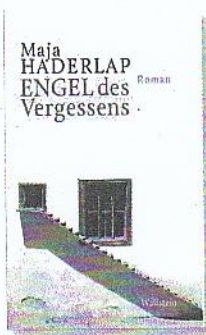
Po literarnih nagradah čas

S svojim odmevnim proznim prvencem je Maja Haderlap osvojila nagrado Ingeborg Bachmann in se zapisala med vršiče nemškega leposlovja. O vzburljivih in lepih posledicah visokega poleta se je z avtorico nagrajene uspešnice pogovarjal Emanuel Polanšek.

»Nagrada je delovala kot neke vrste turbo, ki vse skupaj pospeši, razširi in okrepi z drugačnim nabojem. Korošcem pa je omogočila branje knjige. Kar naenkrat se je zdelo samoumevno - in to brez vsakršnih političnih pridevkov - brati tekst, ki pripoveduje zgodbo koroških Slovencev.«

Maja Haderlap

· Najlepše čestitke za literarno nagrado Ingeborg Bachmann! Se Vam je z njo osobičajno verjetno mirnejšega pisateljskega vsakdana okrenila v drugo smer?

Maja Haderlap: Res je, prej sem imela dosti mirnejše življenje, zdaj tega nimam več. Domala na dnevnem redu so literarna branja po Avstriji in v Nemčiji, torej v nemškem kulturnem prostoru. Moj terminski koledar je že natrpan s termini do prihodnje jeseni in novih sploh ne sprejemam več.

Kako doživljate odmeve na dejansko v marsikaterem oziru zgodovinski dogodek?

M. Haderlap: Vseskozi se soočam z reakcijami na besedilo, ki so povečini pozitivne in zelo intenzivne. To je na eni strani lepo, na drugi pa vznemirljivo in izzivalno, ker se na to ne morem in nočem navaditi. Zato skušam videti v teh reakcijah nekakšno darilo. Sprejemam jih kot nekaj povsem nevsakdanjega, s čimer človek ne more računati. Tudi nagrada me je doletela nepričakovano, ne povsem naključno, ker sem se prijavila za tekmovanje, a poleg kvalitete teksta so v igri vedno tudi sreča in naključje.

Kaj Vam pomenita uspeh in nagrada osebno?

M. Haderlap: Po resnici povedano zdaj še ne vem, kaj mi vse to pomeni. Vsekakor pomeni velik biografski premik. Ena izmed posledic nagrade je, da sem močno izpostavljena v literarnem, kulturnem prostoru, ker nagrada medijsko nenavadno močno odmeva. S celotno situacijo se bom morala šele »spopasti«. Odmevni vstop v nemški literarni svet pomeni tudi, da so pričakovanja s strani bralcev in medijev veliko večja. Skorajda v hipu se znajdeš sredi mehanizmov in predpostavk knjižnega trga ter literarne javnosti, ki imata svoje rituale in svoje zakonitosti. Doslej se kot pesnica nisem brigala za literarne uspešnice. Do njih sem imela bolj skeptičen odnos.

Nagrada je med najpomembnejšimi, če ne najpomembnejša v nemškem literarnem svetu ...

M. Haderlap: Nagrado sem prejela za odlo-

mek iz knjige, nisem je dobila za roman. A literarna javnost je knjigo, ki je bila že nekaj dni zatem na mizi, brala z bolj priostrenimi kriteriji. Takoj po nagradi mi je bilo jasno, da bo kritika moj tekst merila s posebno mero. Nagrada je delovala kot neke vrste turbo, ki vse skupaj pospeši, razširi in okrepi z drugačnim nabojem. Korošcem pa je omogočila branje knjige. Kar naenkrat se je zdelo samoumevno, in to brez vsakršnih političnih pridevkov, brati tekst, ki pripoveduje zgodbo koroških Slovencev.

Kako se je javnost v Nemčiji odzvala na dogodek, namreč da je Slovenka napisala delo v vrh nemške literature?

M. Haderlap: Za nemško publiko ne igra nobene vloge, od kod prihajaš, ker so vajeni sprejemati kulturno pestrost in različne identitete. Nemški prostor ima vrsto avtorjev, ki jim nemščina ni bila materinščina. Torej t.i. nacionalni vidik tozadevno nima relevance. Zelo pa jih zanimajo vprašanja koroških Slovencev, kulturno-politični vidiki na dvojezičnem območju, zgodovinska ozadja v regiji. O partizanskem uporu vedo le malo in izredno jih zanima ta del zgodovine. Veliko vprašanj gre prav v to smer, medtem ko avstrijski bralec roman že bere kot del svoje zgodovine. Korošči obeh jezikov pa ga berejo v glavnem kot svojo zgodbo in se, vsak po svoje razpoznavajo v njej. Očitno to nima nobenega opravka z nacionalno pripadnostjo. Blizu so jim opisi življenja na podeželju, spomini na lastno otroštvo ali pa na odraščanje s psihično obremenjenimi ljudmi.

Te dni se je znašla še ena nagrada na mizi?

M. Haderlap: V ponedeljek sem v Berlinu prejela nagrado Stiftung Ravensburger Verlag nemške založbe Ravensburger. Zanimivo je morda, da sem dobitnica nagrade, ki so jo letos podarili prvič. Nagrajeni tekst naj bi se posvečal fenomenu družine in žirija se je odločila prav za moj roman. To priznanje odpira tudi nove možnosti interpretacije teksta, ki ga je mogoče brati iz več zornih kotov.